

ایرانیار گرامی

جاوید ایران

یکی از ایران یاران این پرسش را مطرح کرده که: «شاهزاده در مصاحبه اخیرشان با رادیو صدای ایران فرمودند؛ اگر در همه پرسشی آینده گزینه حکومت اسلامی رای بیاورد، ایشان آنرا قبول خواهند داشت؛ معلوم نیست چگونه در فضای یک جامعه دموکراتیک مبتنی بر اعلامیه حقوق بشر میتوان گزینه ای را بنام حقوق بشر به رای گذاشت»

++++

ایراد و اعتراض ایرانیار گرامی وارد است. محتوا و مفهوم بیان اعلیحضرت متوجه این تعبیر حقوقی است که جمهوری اسلامی به اعتبار رفتارندم سال ۵۸ واجد مشروعیت و موضع حقوقی است. قبول این معنا که مستتر در بیان ایشان است، اعتبار دادن به قانون اساسی جمهوری اسلامی هم هست که آن قانون موجودیت جمهوری اسلامی را خارج از چارچوب رای گیری مجدد دانسته است. بنابراین اظهار اینکه اگر جمهوری اسلامی به رای گذاشته شود و رای بیاورد آنرا قبول می کنم، یک تعارف به حساب می آید که اعتبار و مبنای حقوقی ندارد. ذکر واژه «اگر» در عبارت خود اعتراف گوینده است به اینکه جمهوری اسلامی تکلیفی در به رای گذاشتن جمهوری ندارد و واژه «اگر» به تعارف جنبه مبالغه داده است.

واژه «قبول می کنم» به مفهوم «تبدیل تایید ضمنی به تایید صریح است» توضیح اینکه تایید و یا بیعت، دو نوع است یکی صریح و دیگری ضمنی. ضمنی آن است که انسان عملی انجام دهد و یا اظهار نماید که نه بطور صریح بلکه نظر استنباطی حکایت از قبول و یا آمادگی برای قبول را دارد.

از باب نمونه میر حسین موسوی از یک سو برتایید قانون اساسی جمهوری اسلامی تاکید می کند و از طرفی شورای نگهبان که به موجب قانون اساسی حق رسیدگی به انتخابات و اعلام صحت انتخابات را دارد، صحت انتخابات را تایید کرده است، این روند، بدان معنی است که موسوی بطور ضمنی صحت انتخابات را تایید کرده است.

مختصر اینکه:

۱- کسانی که قایل به مشروعیت جمهوری اسلامی هستند (نه هوادار) فقط درچارچوب قانون اساسی جمهوری اسلامی می توانند با رفتارندم موافقت کنند و در آن چارچوب هم نظام جمهوری اسلامی قابل همه پرسشی نیست و دیگر اینکه مسیر همه پرسشی همان است که قانون اساسی جمهوری اسلامی معین کرده است.

۲- عبارت منتسب به اعلیحضرت مبنی براینکه «اگر در همه پرسشی آینده گزینه حکومت اسلامی رای بیاورد من آنرا قبول خواهم داشت» و یا کسانی که قایل به مشروعیت تداوم سلطنت مشروطه ایران هستند، ایجاد خلل در اعتقاد آنان به عدم مشروعیت جمهوری اسلامی را به تصویر میاورد و تصویر گذار مشروعیت سلطنت و حضور در پایگاه مشروعیت رژیم جمهوری را تداعی میکند.

شخص اعلیحضرت هم براین نکته حساس تاکید گذاشته اند و در کتاب «زمان انتخاب» خودشان در مقابل سنوال اینکه «آیا شما نامزد انتخابات ریاست جمهوری خواهید شد» می فرمایند نخیر به این دلیل که با اعلام نامزدی خود به نظر خواهد رسید که نهاد های این رژیم (مقصود رژیم اسلامی است) مورد تصدیق من است و چنین چیزی برای من قابل تصور نیست.

آنچه عرض شد برخاسته از مبانی فلسفی و حقوقی مباره اصیل سلطنت طلبان است ولی همانطور که ناظرید، متأسفانه مبارزه برپایه نظر افتاده و به همین علت مبارزه از نظر اعتقادی وایدنولوژی هرج و مرج واز نظر اجرایی زیر صفر است.

امیر فیض - حقوقدان

